

2. Государственная служба статистики [Электронный ресурс] Материалы сайта «ukrstat.gov.ua». – Режим доступа: <http://www.ukrstat.gov.ua>. – Заглавие с экрана.

ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ СТОСОВНО ВИБОРУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЕКТУ

*Близнюк А.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній
університет*

Будь-яке підприємство та організація ставить певні цілі своєї діяльності, ефективно досягнення яких можливе за рахунок таких управлінських дій та рішень, які розробляються та обґрунтовано реалізуються в рамках конкретної організації. Плануючи діяльність підприємства або організації, менеджери визначають цілі, засоби їх реалізації і ресурси, які необхідні для їх здійснення.

Основу передінвестиційної стадії становить підготовка інвестиційного проекту. Інвестиційний проект є комплексом взаємозалежних заходів, спрямованих на досягнення поставлених цілей в умовах обмежених фінансових, часових та інших ресурсів [1].

Щоб з альтернативи інвестиційних проектів вибрати ті, котрі є найбільш ефективними з погляду на інвестиційні цілі, необхідно ретельно їх проаналізувати. Це допоможе зрозуміти, наскільки ситуація сприятлива для інвестування й визначити її основні чинники, що детермінують зазначену ситуацію. В економічній літературі розрізняють такі типи фінансової стійкості:

- абсолютно стійкий фінансовий стан, при якому сума власних оборотних засобів перевищує або дорівнює розміру запасів і затрат підприємства;

- нормально стійкий фінансовий стан, який характеризується недостатчею власних коштів на підприємстві, в зв'язку з чим воно немає змоги покрити всі свої запаси та витрати, однак незважаючи на це, загальна сума його власних коштів разом з довгостроковими зобов'язаннями є не меншою, а то і більшою, ніж величина запасів та витрат;

- нестійка (передкризова) фінансова стійкість підприємства, для якої характерним є дефіцит власних коштів і довгострокових зобов'язань для покриття своїх запасів та витрат, хоча, при додатковому залученні до власних коштів і довгострокових зобов'язань ще й короткострокових зобов'язань – підприємство матиме змогу це зробити;

- кризова фінансова стійкість передбачає таку ситуацію, при якій підприємство не зможе покрити свої запаси і витрати, використовуючи як власні кошти, так і довгострокові та короткострокові зобов'язання [2].

Прийняття інвестиційних рішень ускладнене багатьма факторами. Незважаючи на це, всі рішення можна класифікувати наступним чином. Ступінь відповідальності за прийняття інвестиційного проекту у рамках того чи іншого напрямку різна. Так, якщо мова йде про заміну наявних виробничих

потужностей, рішення може бути прийнято достатньо безболісно, оскільки керівництво підприємства чітко уявляє собі, у якому обсязі і з якими характеристиками необхідні нові основні засоби. Завдання ускладнюється, якщо мова йде про інвестиції, пов'язані з поширенням основної діяльності, оскільки у цьому випадку необхідно урахувати ряд нових факторів: можливість зміни позиції фірми на ринку товарів, доступність додаткових обсягів матеріальних, трудових та фінансових ресурсів, можливість освоєння нових ринків тощо.

В загальному випадку вибір інвестиційного проекту є компромісом між намаганням отримати прибуток і врахуванням його реалістичності, а всі учасники проекту зацікавлені в уникненні можливості повного його провалу. Тому без врахування чиннику ризику на всіх етапах реалізації інвестиційних проектів просто не обійтись. Кожне конкретне підприємство повинно працювати таким чином, щоб згладжувати деструктивний вплив інвестиційного ризику, і використовувати при цьому виникаючі сприятливі можливості. При прийнятті інвестиційного рішення підприємство повинно керуватися такими основними принципами:

- не має сенсу ризикувати більше, ніж це може дозволити власний капітал;
- необхідно думати про наслідки ризику;
- не можна ризикувати більшим заради меншого [3].

Література:

1. Азарова А.О. Оцінка ефективності інвестиційних проектів / А.О. Азарова, Д. М. Бершов // Фінанси України. – 2004. – № 9. – С. 52-56.
2. Гойко А.Ф. Методи оцінки ефективності інвестицій та пріоритетні напрями їх реалізації / А.Ф. Гойко. – К: ВІРА-Р, 1999. – 320 с.
3. Гранатуров В.М. Экономический риск: сущность, методы измерения, пути снижения: учебное пособие / В.М. Гранатуров. – М.: Дело и Сервис, 2002. – 230 с.

ФИНАНСОВЫЕ ЗАТРАТЫ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЯ ПРИ ПРОВЕДЕНИИ МАРКЕТИНГОВЫХ ИССЛЕДОВАНИЙ РЫНКА

*Болотова Т.Н., к.э.н., доцент
Харьковский национальный автомобильно-дорожный
университет*

Любой предприниматель, работая на рынке товаров и услуг, хотел бы получать прибыль в запланированном объеме. Для осуществления данного желания необходим учет большого количества факторов. Мы не будем останавливаться на перечислении этих факторов, а учтем только то, что имея некоторую сумму денег, предприниматель может «вложить» некоторую сумму денег в исследования рынка для получения «максимальной отдачи» от своих денежных ресурсов.